Σύναξη του Τιμίου Προδρόμου: Ο αληθινά Μεγάλος (π. Αθανάσιος Μυτιληναίος)

Categories : ΘΕΟΛΟΓΙΑ

Date : 7 Ιανουαρίου, 2023

Απομαγνητοφωνημένη ομιλία που εκφωνήθηκε στην Ιερά Μονή Κομνηνείου Λαρίσης στις 7-1-2001

Μας εκπλήσσει, αγαπητοί μου, πώς ο Κύριος ομιλεί για τον Πρόδρομόν Του, τον Ιωάννη τον Βαπτιστή. Όταν κάποτε έφτασαν από τον φυλακισμένο Ιωάννη, που τον είχε φυλακίσει ο Ηρώδης –εγγονός εκείνου του Μεγάλου Ηρώδου ο οποίος επεχείρησε να φονεύσει τον Κύριον· και λέγεται «*μεγάλος*» - εγκληματίας ήταν, κακούργος ήταν, όλοι οι Ηρώδαι κακούργοι ήσαν, όλη η γενεά τους και η οικογένειά τους, αλλά επειδή είχε ανοικοδομήσει τον ναόν του Σολομώντος εκ των ερειπίων, περίπου εκ των ερειπίων, γι΄αυτό ακριβώς τον ονομάζει η Ιστορία «*μεγάλον*» –ωστόσο έφτασαν κάποιοι άνθρωποι, απεσταλμένοι του Ιωάννου, που ήταν ήδη στη φυλακή, να ρωτήσουν τον Κύριον: ***«Σύ εἶ ὁ ἐρχόμενος ἤ ἕτερον προσδοκῶμεν;».*** *«Συ είσαι ο Μεσσίας που περιμένομε, ο ερχόμενος, ή άλλον περιμένομε;»*. Και όχι βέβαια ότι ο Ιωάννης αμφέβαλλε, διότι θα ήταν πολύ περίεργο –και τραγικό!- εκείνος ο οποίος είδε τα της Βαπτίσεως και έδειξε τον Μεσσίαν, πρώτα πρώτα έδειξε ως δάκτυλος Πατρός το Πνεύμα το Άγιον, αλλά και ο Ιωάννης έδειξε τον Μεσσίαν και είπε: «*Αυτός είναι*», τώρα να στέλνει ανθρώπους να ρωτήσουν τον ίδιον τον Ιησούν «*εάν Αυτός είναι ή άλλον περιμένομε*».

Μάλιστα, όταν άρχισαν να φεύγουν οι απεσταλμένοι, έπλεξε ένα καταπληκτικόν εγκώμιο ο Κύριος, **ένα μοναδικό εγκώμιον εις τον Ιωάννη**. Αλλά τότε γιατί; Απλούστατα. Δεν αμφέβαλλε ο Ιωάννης. Αμφέβαλλαν οι μαθητές του. Είναι εκείνο που λέμε κι εμείς στην κοινή μας γλώσσα: «*Άντε πήγαινε να ρωτήσεις τον ίδιον*». Κοιτάξτε τι λέμε: «*Άντε πήγαινε να ρωτήσεις τον ίδιον*». *«Εγώ σου είπα ό,τι είχα να σου πω. Όχι ότι εγώ θα αμφέβαλλα. Αμφιβάλλουν εκείνοι που με ρώτησαν»*. Αντιλαμβάνεστε λοιπόν πώς έχει το πράγμα. Και φυσικά δεν θα ήταν δυνατόν ο Κύριος, σε έναν αμφιβάλλοντα Πρόδρομόν Του, να πλέξει ένα τέτοιον εγκώμιον. Ακούστε τι λέγει ο Κύριος, αφού έφυγαν οι απεσταλμένοι: «*Τί ἐξήλθετε εἰς τήν ἔρημον θεάσασθαι;*». «*Τι βγήκατε στην ερημιά να δείτε;*». «*Ἄνθρωπον ἐν μαλακοῖς ἱματίοις ἠμφιεσμένον;*». «Άνθρωπον ο οποίος ζει μέσα σε πολυτελή και μαλακά ρούχα;». «*Ἰδού οἱ τά μαλακά φοροῦντες ἐν τοῖς οἴκοις τῶν βασιλέων εἰσίν*». *Να, εκείνοι οι οποίοι ζουν, φορούν πολυτελή ρούχα, είναι εκείνοι οι οποίοι*

κατοικούν στα παλάτια. Αλλά «τί ἐξήλθετε ἰδεῖν;». «Τότε γιατί βγήκατε στην έρημο, να δείτε ποιον; Προφήτην; «Ναί λέγω ὑμῖν καί περισσότερον προφήτην». «Ναι. Και πολύ περισσότερο από προφήτη». «Οὗτος γάρ ἐστίν περί οὗ γέγραπται». Είναι αυτός περί του οποίου έχει γραφτεί. Είναι ο προφήτης που προφητεύτηκε». **Κανένας προφήτης δεν προφητεύτηκε –κανένας!- είναι ο μοναδικός ο Ιωάννης ο οποίος επροφητεύτηκε από τους προφήτες, όπως φερειπείν από του Μαλαχίαν** κ.λπ. *«Ἰδού ἐγώ ἀποστέλλω τόν ἄγγελόν μου πρό προσώπου σου, ὅς κατασκευάσει τήν ὁδόν σου ἔμπροσθέν σου»*-και αναφέρεται εδώ η προφητεία η σχετική. «*Ἀμήν, ἀμήν λέγω ὑμῖν*», λέγει ο Κύριος, «*οὐκ ἐγήγερται ἔν γεννητοίς γυναικών μείζων τοῦ Ἰωάννου τοῦ Βαπτιστοῦ*». «*Δεν γεννήθηκε, ούτε θα γεννηθεί ποτέ, από γυναίκα, άνθρωπος μεγαλύτερος από τον Ιωάννη*». Αυτό είναι. Είδατε; Είναι «***μείζων ἐν γεννητοῖς γυναικῶν***». «*Είναι μεγαλύτερος από όσους ποτέ γυναίκες θα μπορούσαν να γεννήσουν έναν μεγάλο άνδρα».* Έτσι ο Κύριος αποκαλεί τον Ιωάννη, τον αποκαλεί «*μέγα*».

Αλλά και ο αρχάγγελος Γαβριήλ είπε εις τον πατέρα του τον Ζαχαρία, που ήταν στην ιερατική τάξη ο Ζαχαρίας -ενθυμείσθε πώς έγινε όλη αυτή η ιστορία, όταν μπήκε εις τα Άγια των Αγίων για να θυμιάσει και εκεί είδε άγγελον και του είπε ότι θα γεννήσει υιόν κ.λπ. προφήτην μέγα· εκείνος δεν είχε πιστέψει ο Ζαχαρίας. Του λέει: «*Δεν με πιστεύεις. Καλά, σου παίρνω τη φωνή, θα μείνεις μουγκός και τότε θα καταλάβεις τα λόγια μου, όταν θα έλθει η ώρα*». Ποιος θα είναι αυτός; ***«Ἔσται γάρ μέγας ἐνώπιον τοῦ Κυρίου»***· «*διότι θα είναι μέγας μπροστά εις τον Κύριον*». Ώστε λοιπόν τον Ιωάννη και ο άγγελος τον ονοματίζει ότι θα είναι μεγάλος.

Και μεγάλοι ασφαλώς στάθηκαν πολλοί μέσα στην Ιστορίαν· αλλά **κατά τη θεία κρίση, ο Ιωάννης είναι ο αληθινά μεγάλος. Μεγάλος εστάθη εις την κλήσιν, στο κάλεσμα. Μεγάλος εστάθη εις το κήρυγμα. Μεγάλος εστάθη και εις ολόκληρη τη ζωή του**. Και εσφράγισε τη ζωή του με μαρτύριον· που τον αποκεφάλισε ο Ηρώδης.

Είναι ο μόνος προφήτης, όπως σας είπα προηγουμένως, που προφητεύεται, και αυτό έχει πολλή σημασία· κι αυτό δείχνει **πόσο μεγάλος ήταν κατά την κλήση του**. Ο προφήτης Ησαΐας γράφει: ***«Φωνή βοῶντος ἐν τῇ ἐρήμῳ»***. Προσέξτε: ***«Φωνή βοῶντος»***. Αντιλαμβάνεσθε μία συντακτική ανακολουθία; Τι έπρεπε να γράφει; ***« Φωνή βοώσης ἐν τῇ ἐρήμῳ».*** Θηλυκού γένους. *Η φωνή,* θηλυκού γένους. ***«Φωνή βοώσης ἐν τῇ ἐρήμῳ»*** Γιατί λέει ***«φωνή βοῶντος»;*** Κάτι το οποίο είπε και ο ίδιος ο Ιωάννης για τον εαυτό του. Που σημαίνει: *«Είναι ένας άνθρωπος που δεν είναι άνθρωπος, δηλαδή* ***άνθρωπος, αλλά που είναι τόσο τιποτένιο****ς*- για τον εαυτό του, ε*;-* ***ώστε σαν να μην είναι άνθρωπος παρά μόνο μία φωνή. Μόνο μια φωνή... Ποια είναι αυτή η φωνή; Μια φωνή*** *...*». ***« Ἰδού ἐγώ***» λέγει ο Μαλαχίας που σας ανέφερα προηγουμένως, ***«ἀποστέλλω τόν ἄγγελόν μου πρό προσώπου σου, ὅς κατασκευάσει τήν ὁδόν σου ἔμπροσθέν σου».*** Αυτό μόνο το

χωρίον να έπρεπε να αναλύσουμε, θα λέγαμε πολλά πράγματα, αγαπητοί. Ας είναι.

Και ο αρχάγγελος Γαβριήλ, όπως σας είπα προηγουμένως, κι εκείνος είπε: ***«Ἔσται μέγας ἐνώπιον τοῦ Κυρίου»***. Και όντως ο Ιωάννης ο Βαπτιστής απεδείχθη **μέγας εις την αποστολή του. Και εις τον βίο του. Το κήρυγμά του ήταν κήρυγμα ζωντανό. Πρωτότυπο. Τολμηρό. Ανδρείο**. Κανέναν δεν φοβήθηκε. Ούτε τον βασιλέα δεν φοβήθηκε. Να τον ελέγξει, μάλιστα, και να του πει: ***«Οὐκ ἔξεστί σοι»·*** εκείνο το περίφημο, που έμεινε μέσα εις την Ιστορία. ***«Οὐκ ἔξεστί σοι»·*** *«δεν σου επιτρέπεται να συζείς με τη γυναίκα του αδερφού σου».* Είδατε; Και δεν ήταν τότε οι βασιλείς, όπως μπορεί σήμερα να είναι οι Πρόεδροι Δημοκρατιών και δεν ξέρω τι, ήταν, είχαν απόλυτη εξουσία.

Ακόμη, βλέπομε ότι **το κήρυγμα του Ιωάννου δεν έβλεπε σε πρόσωπα ανθρώπων, με σκοπιμότητες και με ελιγμούς, για να τα έχουν καλά με τους μεγάλους της γης, δεν ήταν κήρυγμα σχολαστικό, ούτε στηριζόταν στην *πατραγαθία*, αλλά στον προσωπικό μόχθο και στην προσωπική αρετή του κάθε ακροατού**. Τι είναι η *πατραγαθία*; *«Πάψτε να λέτε»*, έλεγε, *«Πάψτε να λέτε ότι είμεθα παιδιά του Αβραάμ· όπως κι αν έχει το πράγμα, όπως κι αν έχει, εφόσον ο πρόγονός μας, ο Αβραάμ, εστάθηκε αγαθός ενώπιον του Κυρίου*- αυτή είναι η *πατραγαθία- εστάθηκε σπουδαίος ενώπιον του Θεού, ό,τι και να κάνομε, όσο και να παραβούμε τις εντολές του Θεού, τελικά θα είμαστε εκείνοι που θα μας σώσει ο Θεός». «Όχι, κύριοι»,* λέγει ο Ιωάννης, *«μη στηρίζεστε σε αυτήν την πατραγαθία».* Όπως και εμείς πολλές φορές λέμε: *«Ξέρετε ποιοι είμαστε; Τι προγόνους είχαμε;».* Μπορεί να το πεις για μια στιγμή, αλλά δεν σε σώζει αυτό. Για μας, θα λέγαμε: *«Αυτοί ήταν οι πρόγονοί σου, ε; Συ ποιος είσαι; Εσύ σήμερα ποιος είσαι; Ποιος είσαι σήμερα συ που λες και προβάλλεις τους προγόνους σου;».* Έτσι και ο Ιωάννης εδώ τονίζει και λέει: *«Λέτε ότι είστε απόγονοι του Αβραάμ· και ότι θα σωθείτε, όπως κι αν έχει το πράγμα. Τούτο σας λέγω: Ο Θεός είναι δυνατός* –και έδειξε κάποιες πέτρες- *από αυτούς τους λίθους* ***''ἐγεῖραι τέκνα τοῦ Ἀβραάμ''***, δηλαδή *να αναδείξει παιδιά του Αβραάμ».* Και πράγματι, απεδείχθη. **Εμείς οι Έλληνες, και οι εθνικοί γενικά, ειδωλολάτραι, που είμεθα ειδωλολάτραι, οι εθνικοί γενικά, δεν είχαμε προγόνους ενδόξους με την έννοια *«μπροστά στα μάτια του Θεού»* και αυτοί μείναν ουραγοί –οι Εβραίοι- και εμάς μας ανέδειξε εκλεκτόν του λαόν ο Θεός**. Αυτό δεν λέει πολλά; Και είναι μία ιστορική, θα λέγαμε, πραγματικότης;

Και όχι μόνον αυτό, αλλά σας υποδεικνύω ***ότι «ἡ ἀξίνη παρά τή ρίζαν τῶν δέντρων κεῖται»***. *«Το τσεκούρι κείται παρά τη ρίζα των δέντρων».* Όταν δείτε ένα τσεκούρι κάτω από ένα δέντρο, στη ρίζα του, λέτε: *«Ε, φαίνεται ότι το έχουνε για κόψιμο αυτό».* Έτσι λοιπόν. Προσέξτε, ***«ποιήσατε οὖν καρπούς ἀξίους τῆς μετανοίας»***, έλεγε ο Ιωάννης, *«μήπως έρθει η ώρα και κοπεί το δέντρον της υπάρξεώς σας αλλά και του λαού σας. Όχι μόνο δεν πρέπει να καυχάστε για τον*

πρόγονό σας τον Αβραάμ, αλλά και σας περιμένει τιμωρία. Μάλιστα είναι εκείνος ο οποίος κρατάει το φτυάρι –το *πτύον*- το φτυάρι, στο αλώνι μέσα- είχανε το φτυάρι, όταν εκεί τα ζώα πατούσαν τον καρπόν, και μετά εγίνετο το λίχνισμα· δηλαδή το φτυάρι εχρησίμευε για το λίχνισμα. Σήκωνε τον καρπόν μαζί με το άχυρο, το άφηνε να πέσει, ο αγρότης, έπαιρνε ο αέρας το άχυρο, και έμενε κάτω το σιτάρι- Λοιπόν, προσέξτε, λέει ο Ιωάννης εις τον λαό του, ότι το φτυάρι το κρατάει Εκείνος.**Μη νομίσετε λοιπόν ότι Εκείνος είναι προσωπολήπτης. Όχι! Θα μαζέψει όποιος είναι αληθινός σίτος στις αποθήκες του, που είναι η Βασιλεία του Θεού**. Το δε άχυρον; Θα το ***«κατακαύσει πυρί ἀσβέστῳ***». Με άσβεστη φωτιά που είναι **η αιωνία κόλασις**. Κλπ. κλπ.

Έτσι λοιπόν το κήρυγμα του Ιωάννου ήταν πολύ σπουδαίο. Ένα **κήρυγμα προπαρασκευαστικόν για την υποδοχή του Μεσσίου**. Κεντρικό σημείο ήταν: ***«Μετανοεῖτε· ἤγγικε γάρ ἡ Βασιλεία τῶν Οὐρανῶν»***. *«Είναι πολύ κοντά η Βασιλεία των Ουρανών».* **Και ποια είναι η Βασιλεία των Ουρανών; Είναι ο ίδιος ο Χριστός. Εννοείται δηλαδή χρονικώς πολύ κοντά, αλλά και ως παρουσία πολύ κοντά. Πόσο κοντύτερα θα μπορούσε να είναι εάν εδώ είναι ο Ιωάννης και δίπλα του είναι ο Ιησούς τον οποίο βαπτίζει;** Και χρονικώς λοιπόν είναι πολύ κοντά, και από πλευράς αποστάσεως είναι πολύ κοντά. Προσέξτε, η Βασιλεία του Θεού, που είναι ο ίδιος ο Χριστός, σας λέω τούτο, ότι… επί θύραις· μετανοείτε λοιπόν. Γι΄ αυτό και ο Κύριος όταν έφυγε από το προσκήνιο της ιστορίας ο Ιωάννης που τον αποκεφάλισε ο Ηρώδης, τότε, ο Κύριος άρχισε να διδάσκει. **Ξέρετε από πού ξεκίνησε; Από το κήρυγμα του Ιωάννου** . Τι έλεγε; Ό,τι έλεγε ο Ιωάννης. ***«Μετανοεῖτε· ἤγγικε γάρ ἡ Βασιλεία τῶν Οὐρανῶν»***. Γιατί το έκανε αυτό; **Όχι μόνο γιατί ήταν ουσιώδες το κήρυγμα του Ιωάννου που έπρεπε να προβληθεί από τον Ιησού Χριστόν, αλλά ήθελε και να δείξει με τον τρόπον αυτόν ο Κύριος ότι είναι μία συνέχεια του Ιωάννου.** *«Εκείνα που σας είπε, ήταν αυθεντικά. Και ο Ιωάννης ήταν αυθεντικός. Θέλετε να δείτε πόσο αυθεντικός; Εκείνο που σας έλεγε, σας το λέω τώρα κι εγώ:****«Μετανοεῖτε· ἤγγικε γάρ ἡ Βασιλεία τῶν Οὐρανῶν».***

Ακόμη ήταν το κήρυγμά του **νουθετικόν.** Όταν ερωτούν οι τελώναι, και οι στρατιώται, τι να πράξουν, **απαντά κατάλληλα και με πολλή αγάπη και πνεύμα οικοδομής**. Μας κάνει πολλή εντύπωση που κατά τάξεις οι άνθρωποι πήγαιναν και τον ρωτούσαν. Εδώ οι τελώναι. Τι τους είπε; *«Μη βάζετε φορολογία περισσότερη, ούτε να εκβιάζετε τους ανθρώπους»*· διότι τι έκαναν οι τελώναι; Το ξέρομε αυτό, οι τελώναι εξεβίαζαν τους ανθρώπους, μάλιστα τους εξεβίαζαν, θα πω και το σχήμα, έβαζαν το χοντρό δάχτυλο, το μεγάλο δάχτυλο εδώ στον λαιμό του φορολογουμένου και τον έπνιγαν. Υπάρχει το ρήμα *«πνίγω»*· είναι στην Καινή Διαθήκη. *«Δώσ' μου τόσα θέλω».* Βέβαια δεν ήσαν όλα δια το κράτος, δια την πολιτεία· ήσαν και για την τσέπη τους. Καταλαβαίνετε. Όταν θα πάνε μετά στρατιώται –γιατί κι αυτοί συντελούσαν εις την συλλογή των φόρων- *«μηδένα»* θα

τους πει, *«διασείσητε». «Διασείω»* ξέρετε τι θα πει; Θα πει πιάνω τον άλλο από δω, από τον ώμο, και τον κουνάω. Αυτό θα πει *διασείω*. Είναι κάτι που το κάνουμε κι εμείς σήμερα. Κάποιος μας χρωστάει και τον απειλούμε, τον πιάνουμε, τον κουνάμε, τον απειλούμε να τον ρίξουμε χάμω... ίδιες εικόνες. *«Και κανέναν να μη συκοφαντήσετε»,* λέει στους στρατιώτες· *«γιατί προκειμένου να πετύχετε κάτι, σίγουρα πρέπει και να συκοφαντήσετε· αυτό πρέπει να κάνετε»*, λέγει ο Κύριος.

Ακόμη το κήρυγμά του ήτανε **παρηγορητικό**. ***«Πολλά μέν οὖν καί ἕτερα εὐηγγελίζετο τόν λαόν»***, λέει ο ευαγγελιστής Λουκάς. *«Με πολλά άλλα ευηγγελίζετο»* – «*εὐαγγελίζομαι*» θα πει *φέρνω χαρούμενο μήνυμα*· σε ποιον έφερε το χαρούμενο μήνυμα; Εις τον λαόν. Εκείνος ο λαός που θα υπεδέχετο τον Μεσσία του, εάν φυσικά επίστευε.

Το κήρυγμά του, όπως είπαμε, ήταν **και ελεγκτικό**. Ξέρετε εδώ με αυτά που σας λέω, **παρατίθεται ένας κατάλογος τρόπου παιδαγωγίας**; Εδώ μεν, ενός λαού· σεις δε, τα παιδιά σας. **Και θα παρηγορήσετε, και θα βοηθήσετε, αλλά και θα ελέγξετε**. Σήμερα στην Παιδαγωγική τον έλεγχο δεν τον έχουν, τον έχουνε βγάλει. *«Μη»* λέει, *«γιατί πιέζεις, είσαι πιεστικός»* κ.τ.λ. Όχι αγαπητοί μου. Θα ελέγξουμε κιόλας. Λοιπόν, το κήρυγμά του ήταν ελεγκτικό. Και μάλιστα τι έλεγε; Βαρύτατος χαρακτηρισμός. Έλεγε κυρίως τους Γραμματείς και τους Φαρισαίους, οι οποίοι αυτοί δεν πήγαιναν να βαφτιστούν· Ήτανε οι έξυπνοι αυτοί· που τα 'ξεραν όλα... Ναι, τους λέει ***«Γεννήματα ἐχιδνῶν»·*** δηλαδή «*είσαστε φιδάκια που τα γέννησαν οχιές. Κι εσείς είσαστε οχιές*». Ξέρετε να πείτε δημοσίως μια τάξη ανθρώπων ότι είναι οχιές, δεν είναι μικρός χαρακτηρισμός... Είναι βαρύτατος. *«Ποιος σας υπέδειξε ότι θα ξεφύγετε από την κρίση που έρχεται της οργής του Θεού;». «Ώστε να θέλετε να έρθετε εδώ σε μένα»*. Ναι. Αλλά, βαφτίστηκαν; Όχι. Βλέπουμε δε και τη μετέπειτα ιστορία των ανθρώπων αυτών. Οι Γραμματείς και οι Φαρισαίοι άκουγαν τον Χριστόν. **Ήτανε πανταχού παρόντες. Όχι για να ωφεληθούν, αλλά για να βρουν λόγο εις τον Κύριον, για να Τον κατηγορήσουν.** Έτσι και ο Ιωάννης τους λέει: *«Ποιος σας υπέδειξε με το να έρχεστε εδώ, αλλά να μην τελεσφορείτε, ότι θα γλυτώσετε από την οργή του Θεού;».* **Και ξέρετε, η οργή του Θεού ήρθε ύστερα από τριάντα χρόνια, όταν μπήκαν οι Ρωμαίοι στα Ιεροσόλυμα και τα ισοπέδωσαν**. Φοβερό πράγμα. Φοβερό, φοβερό!

Έτσι λοιπόν ο Ιωάννης δεν έβλεπε σε πρόσωπο ανθρώπου.**Μετήρχετο όλους τους τρόπους για να βοηθήσει τον λαό να προσεγγίσει τον Χριστόν. Ο Ιωάννης είχε και κάτι άλλο που τον έκανε πολύ μεγάλο και ασκούσε επιρροή στα πλήθη. Ήταν η ζωή του**. Αχ, η ζωή του... Δεν είχε εμφανιστεί μέχρι τότε ασκητής στον βαθμό που ήταν ο Ιωάννης. Είχε ξεπεράσει και τον Ηλία και τον Ελισσαίο. Ο Ηλίας ήτανε με μία μηλωτήν. *Μηλωτή* θα πει προβιά – πρόβιο, προβιά από αμνόν, δηλαδή από πρόβατο. Το πετσί ήταν απέξω, όπως φορούσαν την προβιά αυτή, και το τρίχωμα ήταν από μέσα. Αλλά και ο Ιωάννης κάπως έτσι ήταν ντυμένος. Φορούσε

λέει μια δερματίνη ζώνη, και έτρωγε, λέει, άγριο μέλι και ακρίδες. Οι «*ακρίδες*», εδώ υπάρχουν δύο ερμηνείες· η μία ερμηνεία είναι ότι όπως εμείς τρώμε τα σαλιγκάρια, ξέρετε αν μας δει κάποιος, Ευρωπαίος, να τρώμε τα σαλιγκάρια, εκφράζει στο πρόσωπό του ένα αίσθημα απαρεσκείας. Να ξεράσει δηλαδή… Και όμως, και όμως τα τρώμε τα σαλιγκάρια. Πιστεύω έχετε φάει κι εσείς. Κι εγώ έχω φάει. Και μας αρέσουνε μάλιστα πάρα πολύ τα σαλιγκάρια. Αλλά, αλλά, έτσι είχανε τότε τις ακρίδες, οι οποίες αφθονούσαν και μπορούσαν αυτές να τις πιάνουν, να τις σκοτώνουν –τις ακρίδες- να τις ξηραίνουν εις τον ήλιο, να τις τρίβουνε να τις κάνουν σαν αλεύρι και να ανακατεύουνε το αλεύρι αυτό από τις ακρίδες με μέλι και να το τρώνε. Σας είπα, μην αηδιάσομε… Απλούστατα, όπως εμείς έχομε τα σαλιγκάρια, είχανε τότε αυτό.

Αλλά, υπάρχει και μία άλλη ακόμα ερμηνεία. «*Ακρίδες*» λέγονται οι άκριες των φυτών. Δηλαδή να πάω να τσιμπολογήσω, πώς τσιμπολογούμε τις βρούβες και τρώμε, ξέρω ‘γω… Και καμιά φορά μάλιστα και χωρίς να βράσουμε τις βρούβες και τρώμε κάποια άλλα βλαστάρια, όπως είναι κάτι σπαράγγια που είναι πολύ ωραία, βγαίνουν την άνοιξη, πηγαίνουμε τα κορφολογούμε και τα τρώμε. **Και οι δύο ερμηνείες είναι δεκτές**.

Είχε ο Ιωάννης αγαπητοί μου **πολύ μεγάλη ταπείνωση**. Πολύ μεγάλη. Δεν οικειοποιείται τον τίτλο του Μεσσίου. Να πει*: «Εγώ είμαι ο Μεσσίας»*. Απαπα… Αλλά δείχνει πόσο μικρός ήτανε μπροστά του. Και μας δείχνει, έλεγε στον κόσμο ότι *«δεν είμαι ικανός να λύσω τον ιμάντα των υποδημάτων του. Τόσο ανίκανος και ανάξιος είμαι»*. Αισθάνεται πολύ μικρός**· ούτε καν πρόσωπο δεν θεωρεί του εαυτό του όπως σας είπα προηγουμένως, αλλά απλώς μία φωνή**. ***«Φωνή βοῶντος ἐν τῇ ἐρήμῳ».*** Δεν λέει κάποιος που φωνάζει στην έρημο, αλλά μία φωνή. **Είχε μεγάλη αυταπάρνηση. Όλη η ζωή του ήταν δοσμένη στον Θεό και στο έργο του Μεσσίου. Δεν κρατούσε για τον εαυτό του απολύτως τίποτα. Είχε υπακοή στο θέλημα του Θεού. Δεν κάνει τίποτα διαφορετικό απ’ ό,τι ο Θεός του λέγει.** Τι έλεγε; «*Εκείνος που μου είπε να βγω στην έρημο και να κηρύττω το κήρυγμα της μετανοίας, Αυτός μου είπε ότι θα δείξεις Αυτόν που εγώ θα σου υποδείξω*» –εννοείται με το Πνεύμα το Άγιον- *γιατί Αυτός είναι ο Μεσσίας. Είδατε; Ό,τι μου είπε ο Θεός, το έκανα. Το κάνω»*. Ο τρόπος που ζούσε. Σας ανέφερα. Θα σας το πω και πώς το λέει το κείμενο.***«Ἦν ἐνδεδυμένος τρίχας καμήλου καί ζώνην δερματίνην περί τήν ὀσφύν αὐτοῦ καί ἐσθίων ἀκρίδας καί μέλι ἄγριον».Όντως θεωρείται ένας ένσαρκος άγγελος και ουράνιος άνθρωπος.**

Αγαπητοί. Το τι και πώς να επαινέσουμε τον άγιο Ιωάννη τον Βαπτιστή και να δείξουμε τη μεγαλοσύνη του, αφού από Αυτόν τον Κύριο Ιησού Χριστό εγκωμιάστηκε και ονομάστηκε *μέγας*. Εκείνο που μπορούμε να δούμε είναι ότι **ο άγιος Ιωάννης με το κήρυγμά του και η ζωή του έγινε υπόδειγμα ζωής και προσφοράς.**

Κάθε του κίνηση είναι μία αποκάλυψις πρωτοτυπίας και ζωντάνιας. Είναι υπόδειγμα για κάθε ομιλητή του θείου λόγου για όλες τις εποχές και όλες τις μορφές κοινωνικού βίου. Είναι υπόδειγμα λιτότητος στη βαρυφορτωμένη υλιστική εποχή μας. Είναι υπόδειγμα ελευθερίας. Δεν δεσμεύεται ούτε από την ύλη, ούτε από τους ανθρώπους, ούτε ακόμη και από αυτήν την παρούσα ζωή. Ελευθερότερος Ιωάννου δεν ξέρω ποιος άλλος μπορεί να υπήρξε. Είναι υπόδειγμα πίστεως και αφιερώσεως στον Θεό. Είναι υπόδειγμα βαθιάς αρετής και πνευματικότητος. Όντως ο άγιος Ιωάννης ο Βαπτιστής είναι ο ***«μείζων ἐν γεννητοῖς γυναικῶν».*** **Οι λαμπηδόνες λοιπόν της ζωής του ας φωτίζουν και τη δική μας ζωή στη δύσκολη και σκοτεινή εποχή στην οποία ζούμε**. Αμήν.

(Πηγή:http://www.arnion.gr/mp3/omilies/p_athanasios/mnhmh_agivn/mnhmh_agivn_025.mp3)

(Απομαγνητοφώνηση, ψηφιοποίηση και επιμέλεια της ομιλίας: Ελένη Λιναρδάκη, φιλόλογος)